

မမကို အလိုမလိုက်နဲ့ မောင် (၁)

မောင် ဘာဖြစ်နေတာလဲကွာ
မောင် ဘာဖြစ်နေတာလဲလို့
စာကျက်ကွာ

..

ကဲ ဒီဘက် လှည့်ပါဦး ဆရာကြီးရဲ့ စိတ်ကောက်က မပြေသေးဘူးလား
ဟင်အင်း မကျက်ဘူး မမနွယ် မောင်စာကျက်လို့ မရဘူး
မမက မောင်ကို ချစ်တယ် ဆိုပြီး.. အလိုလည်း မလိုက်ဘူး..
ဪ ဒီကောင်လေးနယ်.. မောင်ကို ချစ်လို့ပဲ အကုန်လုံး အလိုလိုက်ထားတဲ့ဟာကို..ဆရာကြီးနော်..။
မင်းညိုက သူ့ကို ကျောပေးပြီး စာကြည့်စားပွဲ ရှင်းပေးနေတဲ့ မမနွယ်ကို သိမ်းကျုံးဖက်လိုက်တယ်။
အိုး ဆရာကြီး
မမနွယ်က အလိုက်တသင့် သူ့တင်ပါး အိအိကြီးတွေနဲ့ မင်းညိုအပေါ် ထိုင်ချလိုက်တယ်။
ကြည့်စမ်း မောင် ဘာဖြစ်နေတာလည်းကွာ..
ပြောပြောဆိုဆို သူ့တင်ပါးကြီးတွေကို အထက်အောက် လှုပ်ရင်း တခစ်ခစ် ရယ်နေတယ်။
မမနွယ် မသိဘဲ နေမလား။ သူ့ ပုဆိုးအောက်က လီးကြီးက အစွမ်းကုန် မာတောင့် တိုးထွက်ရင်း
သူ့ထမီအောက်က နူးညံ့အိစက်နေတဲ့ တင်ပါးဆိုင်တွေနဲ့ တစုံတရာကို အတင်းလာထိနေတဲ့ဟာကို..
မမ မောင်မနေတတ်တော့ဘူး.. တစ်ခါတည်းပါ မမရယ်..တစ်ခါတည်းပါလို့နော်..
ဟိုးဟိုး ဒါတော့ မရဘူးဆရာ.. မမနွယ် ကြောက်တယ်ကွ..
ပြောရင်း မမနွယ်က မင်းညိုလက်တွေကို ယူပြီး သူ့နို့အုံတွေပေါ်ကို တင်ပေးလိုက်တယ်။
မောင်ကို အပေါ်ပိုင်း စိတ်ကြိုက်ပါလို့ ပြောထားတဲ့ ဟာကို .. အဆစ်တောင်းတာလား။ မရဘူးဆရာ..။
မင်းညိုက တီရုပ်အပေါ်ကနေ နို့လုံးလုံးလေးတွေကို ပွတ်သပ်ရင်း..
မမကလည်းဗျာ.. တော်ပြီ မမနဲ့ မခေါ်တော့ဘူး..
ပြောရင်း အခန်းထောင့်က ဂစ်တာကို ကောက်ကိုင်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ လေးဖြူရဲ့ သီချင်းတစ်ပိုဒ်စကို
ဆိုညည်းလိုက်တယ်။ မမက ရယ်မောရင်း..
လာပါမောင်ရယ်.. စာမေးပွဲက နီးနေပြီ .. စာလာကျက်လာ.. မမမင်းကို မုန့်ကျွေးမယ်လာ..

မမနွယ်က ပြောရင်းဆိုရင်း မင်းညို ကို ဆွဲလှည့်လိုက်ပြီး သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ မင်းညိုခေါင်းကို
အပ်ထားပေးလိုက်တယ်။ ပူနွေးတဲ့ အထိအတွေ့ကြောင့် မင်းညို အာခေါင်တွေ ခြောက်ကပ်လာတယ်။
မမနွယ်ကို အတင်းဖက်ရင်း နှုတ်ခမ်းလေးကို နမ်းလိုက်တယ်။ မမနွယ်က တစ်ခစ်ခစ်ရယ်ရင်း ပြန်ပြေးသွားပြီး
ကုတင် ပေါ်မှာ လှဲအိပ်လိုက်တယ်။ မင်းညိုလည်း မမနွယ်ဘေးမှာ ဝင်အိပ်ရင်း မမနွယ်ကို တရှိုက်မက်မက်
နမ်းနေမိတယ်။ မမနွယ် နှုတ်ခမ်းလေးတွေက ဖူးဖူးအိအိလေးတွေ .. သင်းပျံ့တဲ့ ရှိရှိဒိုး နှုတ်ခမ်းနီရဲ့
ရနံ့လေးတွေကြောင့်လည်း မင်းညိုမှာ ပိုပြီး ရင်ခုန်ရတယ်။ နဖူးလေး တပိုက်မှာ ဝဲကျနေတဲ့
ဆံနွယ်နုလေးတွေအောက်မှာ အကြောစိမ်းမြဲလေးတွေကိုလည်း မြင်နေရတယ်။ မင်းညိုရဲ့ ပြင်းပြတဲ့
အနမ်းတွေအောက်မှာ မမနွယ်ဆိုတာ အသက်တောင် ရှူနိုင်ရဲ့လား မသိပါဘူး။ မင်းညိုကတော့ မုန့်ယိုနေတဲ့
ဆင်တစ်ကောင်လို မမနွယ်ကို ရမက်ပြင်းပြင်းနဲ့ နမ်းရှိုက်နေပါတယ်။ သူ့လက်တွေက မမနွယ်
နို့လုံးလုံးတွေကို ပွတ်လိုက်၊ ကျောပြင်ကိုပွတ်လိုက်၊ ဖင်သားကြီးတွေကို ညှစ်လိုက်နဲ့ မမနွယ်ခမျာ လေထဲကို
လွင့်မျောနေသလိုပါပဲ။
မင်းညိုက မမနွယ် တီရုပ်လေးကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ဆွဲချွတ်လိုက်တယ်။ စလိုဂီ ဘရာစီယာလေးအောက်က
နူးညံ့တဲ့ အသားဆိုင်လေးတွေက ပိုင်ရှင်ကို စောင့်နေသလိုလို၊ မမနွယ်က အလိုက်တသင့် ဘရာစီယာလေးကို
ဖြုတ်ပေးတယ်။
မောင် ဖြည်းဖြည်းနော်...အရမ်း မကိုက်နဲ့.. မမမနေတတ်ဘူး..

တားမယ့်သာ တားရတာပါ။ မောင်လူဆိုးကို နွယ်လည်း မနိုင်ပါဘူး။ သူ့အပွတ်အသပ်တွေ အနမ်းတွေ အထိအတွေ့တွေဟာ တစ်ခါတစ်ခါ သူမတောင် သတိလစ်သွားမတတ်ပါ။ သူ့ကို အလိုလိုက်ရင်းနဲ့ နွယ်လည်း ဒါတွေမှာ သာယာ မိနေတာပါပဲ။

မောင်က လုံးဝင်းပြီး စို့စို့ပို့ပို့လေး ဖြစ်နေတဲ့ နွယ် ရင်အုံသားတွေကို အရင်ဆုံး သူ့လက်တွေနဲ့ ပွတ်သပ်နေပါတယ်။ ပြီးတော့မှ နီနီရဲ့ရဲ့ လက်တစ်ဆစ်လောက်ရှိတဲ့ သူ့နို့သီးဖျားလေးတွေကို ငုံ့ပြီး စုပ်တော့တာပါပဲ။ လျှာဖျားနဲ့ ထိုးလိုက် သွားနဲ့ ကိုက်လိုက် လက်တွေနဲ့ ဖြစ်ညစ်လိုက်နဲ့ နွယ်မှာတော့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို မေ့နေပါတော့တယ်။ သူ လျှာဖျားနဲ့ ထိုးလိုက်တိုင်း နွယ်တစ်ကိုယ်လုံး အကြောတွေ တွန့်လိမ်သွား သလို ခံစားရတယ်။ သူ့လက်တွေ တင်ပါးကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်တိုင်း လေထဲမြောက်သွားသလို ခံစားရတယ်။ အိုးမောင်ရယ်.. နွယ်ကို မနေနိုင်အောင် လုပ်နေတာလားကွယ်...။ သူနဲ့ တွေ့ပြီးတိုင်း အိမ်ပြန်ရောက်ရင် နွယ်မှာ အတွင်းခံလေးတွေကို လျှော်ပစ်ရတာ အမောပါ။ ရွဲရွဲစိုနေတဲ့ သူ့ဘောင်းဘီကို မောင်တွေမှာလည်း ရှက်ပါရဲ့။ သူတစ်ချက် ကိုက်လိုက်တိုင်း နွယ် မှာ အားအင်လျှော့သွားသလို ခံစားရတာ အဲဒါကြောင့်ပါ။ အိမ်ပြန်ပြီးဆို ဘောင်းဘီတစ်ခုလုံး စိုရွဲနေတာ။ မောင်ကတော့ သိမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ မင်းညိုက သူ့ကို ဘေးက နမ်းနေရာကနေ နွယ်အပေါ်ကို ထပ်အိပ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ နွယ်လက်နှစ်ဖက်ကို သူ့လက်နှစ်ဘက်နဲ့ ကိုင်ပြီး နှုတ်ခမ်းလေးတွေကို ဖွဖွလေး နမ်းတယ်။ သူ့ ကိုယ်က နွယ်ခြေထောက်တွေကြားထဲ ရောက်လာပါပြီ။ နွယ်ခေါင်းတွေကို စောင်းလိုက်ပြီး နားလေးထဲကို လျှာနဲ့ ကလိပါတော့တယ်။ အိုးမောင်ရယ်.. နွယ်မှာ ကြက်သီးတွေထပြီး မောနေပါပြီကွယ်။ နမ်းနေရင်းနဲ့ မင်းညိုက သူ့ခါးအောက်ပိုင်းကို နွယ်ခါးအောက်ပိုင်းနဲ့ ကပ်ထားလိုက်တယ်။ မိန်းမူးဖွယ် အနမ်းတွေကြားထဲရောက်နေတာတောင် တဆတ်ဆတ် တုန်နေတဲ့ အရာတစ်ခုကို နွယ်မှာ သတိထားမိနေပါတယ်။ မောင် အဲလို ထိကပ်ထားချိန်ဆို သူ့ကို နွယ် အတင်းဖက်ထားမိပါတယ်။ မောင်က ထိကပ်ထားရင်းက အထက်အောက် ဖြည်းဖြည်းချင်း ပွတ်သပ်နေပါတယ်။ သူ့ပုဆိုးရယ် နွယ်ထမီရယ် ခံနေလို့သာပေါ့။ နို့မို့ဆို မတွေးဝံ့စရာပါပဲ။ သတိထားနေတဲ့ ကြားက နွယ်ခြေထောက်တွေက ကားကား သွားပါတယ်။ နောက်ဆုံး သူ့ရဲ့ ဟာကြီးက နွယ်အပျော့ဆုံး နေရာကို တည့်တည့် လာထောက်တော့တာပါပဲ။ မထင်မှတ်ဘဲ နွယ်မှာ ပင်ပန်းကြီးစွာ ညည်းတွားလိုက်မိတယ်။ ပြီးမှ ရှက်သွားတယ်။ မောင်တစ်ချက် ပွတ်လိုက်တိုင်း နွယ်ကိုယ်ထဲက အရည်တွေ တရဟော ထွက်နေလိုက်တာ ကြာရင်တော့ သူ့ထမီမှာ ပေကုန်တော့မှာပဲ။

မောင်..မောင်..တော်..တော် ..

ပြောမလို့ ပြင်လိုက်ချိန်မှာပဲ မောင်လျှာဖျားတွေက နွယ် ချက်လေးထဲကို ရောက်လာပါတယ်။ နွယ်တစ်ကိုယ်လုံး တိမ်တွေပေါ်ကို ရောက်နေသလိုလို၊ ချောက်ထဲ ပြုတ်ကျသွားသလိုလို ခံစားရင်း သတိက ရတစ်ချက် မရတစ်ချက် ဖြစ်နေမိတယ်။ ပေါင်တွေကို ဆွဲစိလိုက် .. မောင်တစ်ချက် နမ်းလိုက် ပွတ်လိုက်တိုင်း နှစ်ဆလောက် ပြန်ကားပေးလိုက်နဲ့ နွယ်တော့ ရူးနေပြီထင်ပါရဲ့။ နွယ်မှာ မျက်စိလေး မှိတ်ထားရင်း မောင်ဆံ့နွယ်တွေကိုသာ ပွတ်သပ်နေရပါတော့တယ်။ အိုး သူ့သတိရလိုက်ချိန်မှာ သူ့ထမီလေးက ခါးကို ရောက်နေပါပြီ။ မောင်က အရည်တွေ စိုရွဲနေတဲ့ သူ့ဘောင်းဘီ နီနီလေးကို ကြည့်နေတယ်။ နွယ်မှာ ရှက်လိုက်တာ မပြောပါနဲ့တော့။

မောင်မကောင်းဘူးကွာ.. တော်တော့နော်...မောင်နော်. နွယ်ရှက်လာပြီ..

ပြောရင်း ခါးဆီရောက်နေတဲ့ ထမီကို ဖြေချနေမိပါတယ်။ မောင်က နွယ်လက်နှစ်ဖက်ကို အရင်ကလို ချုပ်ကိုင်ပြီး နမ်းပြန်ပါတယ်။ လည်ပင်းလေးတွေကို လျှာနဲ့ လျှက်ပြန်ပါတယ်။ နွယ်ကို ဆွဲမှောက်လိုက်ပြီး ကျောပြင်လေးကို အထက်အောက် ပွတ်သပ်ပါတယ်။ နွယ်အပေါ်က ကပ်ရပ်ထပ်အိပ်ပြီး နွယ်တစ်ကိုယ်လုံးကို သူနဲ့ ကပ်ထားပြန်ပါတယ်။ တကယ်တော့ နွယ်မှာ ထမီက ခါးချိတ်နေပါပြီ။ အရည်တွေ မြင်မကောင်းအောင် ရွဲနေတဲ့ ဘောင်းဘီလေးက မောင်ကို ထိလို့နေပါပြီ။ မောင်က လည်ပင်းကို နမ်းနေရာက ကျောကုန်းကို နမ်းတယ်။ ပြီးတော့ ခါးလေးကို ဘယ်ညာနမ်းပါတယ်။ မောင်လက်တွေက နွယ် တင်ပါးတွေကို ညှစ်နေပြန်ပါပြီ။ ဘယ်လိုကနေ ဘယ်လို ဖြစ်သွားတယ် မသိဘူး။ နွယ်ပုံစံက ကော့ကော့လေး ဖြစ်သွားတယ်။ တင်ပါးတွေက အလိုလို ကြွတက်လာတယ်။ နောက်ဆုံး နွယ်သတိ ပြန်ဝင်လာတာကတော့ မောင်လျှာဖျားလေး နွယ် ဘောင်းဘီကို လာထိလိုက်တဲ့ အချိန်ပါပဲ။ ဒါပေမယ့် သိပ်နောက်ကျ သွားခဲ့တယ်။ ပါးစပ်တစ်ခုလုံး နဲ့

အုပ်ပြီး မောင် လျှက်လိုက်တာ နွယ်အသည်းတွေ ကြွေကျသွားမတတ်ပါပဲ။ မောင်လျှာတွေက မြေတစ်ကောင်တွင်းပေါက်ကို လိုက်ရှာနေသလို ဟိုထိုးဒီထိုး ထိုးနေတယ်။ နွယ်အရည်တွေ မောင်နှုတ်ခမ်းတွေမှာ ပေသွားပြီ။ မောင်ကို အားနာလိုက်တာ။ စိတ်ကူးတွေက ဟိုရောက် ဒီရောက် ဖြစ်နေချိန်မှာပဲ။ မောင်လျှာဖျားက ဘောင်းဘီကြားလေးထဲကနေ..နွယ်၊ နွယ်၊ နွယ်၊ အစိလေးကို လာထိပါတော့တယ်။ အိုး.. အရည်တွေ တရဟော ထွက်ကျသွားတယ်။ မောင်ရယ်.. နွယ်တော့ ရှုံးပြီ။ မင်းညိုက အခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်မခံဘဲ ဘောင်းဘီ အနီလေးကို ဆွဲချွတ်ပစ်လိုက်ပါတယ်။ ပြီးပြီးချင်း သူ့လျှာဖျားကြီးကို နွယ်စပ်ပတ်လေးထဲကို အတင်းထိုးထည့်လိုက်ပါတော့တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ..

သားနဲ့ သမီးရေ.. ကော်ဖီသောက်ကြဦးမလား
ရုတ်တရက် ပေါ်လာတဲ့ မင်းညိုမေမေရဲ့ အသံကြောင့် နှစ်ဦးသား လူးလဲ ထလိုက်တယ်။ နွယ်ခမျာ အပြေးအလွှား ဘရာစီရာနဲ့ အတွင်းခံ ဘောင်းဘီ မရှာအားပဲ တီရှပ်နဲ့ ထမီကို ကောက်စွပ်လိုက်ရတယ်။ မင်းညိုက နွယ်ဘောင်းဘီလေးကို ဓမ္မယာအောက် ထိုးထည့်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ စာကြည့်စားပွဲမှာ ထိုင်လိုက်ချိန်မှာပဲ အန်တီမြက ဝင်လာပါတယ်။
အောင်မလေး အခန်းကလည်း ရှုပ်ပွနေတာပဲ..မင်းမမကို အားနာပါဦးသားရယ်..
အန်တီမြက နွယ်ကို လှမ်းကြည့်ရင်း ..
သမီးလေးရယ် မင်းညို မလိမ်မာတာ ရှိရင် ဆုံးမပါနော်.. ဒီကောင်လေးက သမီးစကားပဲ နားထောင်တာ စာရော ကျက်ရဲ့လား။
ဟင်.. ခြေက...ဟုတ်ဟုတ်ကဲ့.. မင်းညိုက လိမ်မာပါတယ် အန်တီမြရယ်.. ဉာဏ်လည်း ကောင်းပါတယ်။

အေးအေး သူ့အတွက်ပါ သမီးရယ်..အန်တီမှာက သူ့အတွက်ပဲ စိတ်ပူနေတာ.. ကဲကဲ ကော်ဖီသောက်မယ်ဆို ထမင်းစားခန်းထဲက ဓါတ်ဘူးထဲမှာ နွေးပြီးသား။ အန်တီ နွယ်မေမေဆီ သွားလိုက်ဦးမယ်။ ကဲကဲ သောက်လိုက်ကြဦးနော်..
ပြောရင်းဆိုရင်း အန်တီမြက ထွက်သွားတယ်။ မင်းညိုက နှာခေါင်းကို ရှုံ့ပြီး ရယ်ပြတယ်။ နွယ်ကတော့ လက်သီးလေး ထောင်ပြလိုက်တယ်။ မင်းညိုက နွယ်လက်လေးကို အသာကိုင်ပြီး လှမ်းဖက်လိုက်တယ်။ ပထမပိုင်း ပြီးပါပြီ
ဒီနေရာမှာ ရပ်လိုက်ရတာ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိပါတယ်ရှင်။ စာမေးပွဲ ရှိသေးလို့ ပထမပိုင်းကို ဒီမှာ ရပ်ထား ပါရစေ။ နောက်များကြမှ နွယ် အဖြစ်အပျက်တွေကို ဆက်ရေးပါဦးမယ်နော်။